

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جمن آنلайн نمی باشد

۲۰۲۲/۱۲/۲۶

سمسور ودان

مجاهد او عالم فقیر ایپی

فقیر ایپی چی خپل نوم یې صاحب میرزا علی خان، د ۱۹ پېرى د وروستی لسیزی په (۱۸۹۷) کال د شمالی وزیرستان کجوری پوست ته نیردی په کېرته کلې کي دی نری ته راغی. د پلار نوم یې حاجی ارسلان خان و چي په خپله سیمه کي به یې د شخزو پر مهال د جرگو او مرکو مشري کوله او یو سوله غوبنتونکي انسان و میرزا علی خان چي لا فقیر ایپی نه و له خپل پلار نه یې یو شمېر دینې کتابونه ولوستل او بیا د پښتونخوا بنو (ضلعه) ولسوالی ته ولاړ او هلته یې له مولوی ګل بهادر نه نوري زده کړي وکړي. خو چي په ۱۹۲۲ کال کي له مدرسي کور ته لار؛ نو پلار یې مر شو او ده له خپل ورور سره یوځای د پلار ور پاتې خمکه خرڅه کړه. خپلو زده کرو ته یې دوام پري ورکړ او د پخې څوانی پر مهال یې د ملا قاضي شپزاد له لور سره واده وکړي. زده کړي یې جاري وساتلي او په تاریخ کي یې هم مطالعه پیل کړه. د خوشحال خان خټک، پېر روبنان او برتانیوی هند پر خلاف د جنګدلو افغانانو په هلكه یې معلومات ترلاسه کړل.

په ۱۹۲۸ کال کي هغه حج وکړي. له خپل پلنۍ کلې سپلګي سیمي او بیا میرالي ته لار، دا چي هغه یو بنه دینې عالم او نیک انسان و، د کلې یوی کوندي کور وکړي. په دې وخت کي یې نوم تر لري سیمو خپور شو او خلک به د دعاوو غوبنتلو له پاره ورته راثل؛ ځکه چي هغه له تقواداری سره، سره د کلې شتمنو او غربیو ته په یوه سترګه کتل او په یوه ژبه او زړه یې اړیکې ورسره پاللي.

تر ۱۹۳۶ کال پوري چې پښتونخوا کي د برتانیوی هند پر خلاف لوی ولسي لاریون پیل شو، لا هم فقیر ایپی له وسله والي مبارزي لري پاتې شو؛ خو کله چي برتانوي هند کي د یوی نوي مسلماني شوی هندوستانی او یو مسلمان پر سر شخري پیل شوي، هغه هم د جهاد سنگرونو ته راودانګل او د وزیرستان اشاوخوا سیو دېر پښتنه پري راتول شول، چي په دې کار سره یې ستره بريا په نصیب شو.

نوموري له برтанی سره وسله واله جګړه پیل کړه، چي د ۲۰ می پېرى په خلوښتمو کلونو کي یې هم دوام درلود. نوموري په خپلې بېسارې تاكتیک سره په یې غلکړو پراخ بریدونه وکړل، چي هغوي ته یې درانه تلفات وارول. کله چي برтанویان له ایپی فقیر نه پوزي ته راګل؛ نو د خپل هوایي څوک پیلولیانو ته یې وویل، چي ایپی فقیر دی له نورو پښتني پاخونوالو او مبارزینو سره یوځای بمبار کړي؛ خو هغه به هر څل چې کېده. یو څل ۴۰ زړه برتانیوی عسکر چي په مجھزو وسلو او وسایلو سمبال و د ایپی فقیر له ۱۵۰۰ یا ۱۰۰۰ یا ۱۵۰۰ ملګرو د هوایي څوک په مرسته تاو شول او هغوي چي تشن لاسي و، په خپلو سمخو کي تر سختي محاصري لاندي راګل؛ خو بیا له سختي مبارزي وروسته یې غلکړ څوکونه بيرته خپلو مرکزونه ته تشن لاسي ستانه شول.

که څه هم ایپی فقیر د وزیرستان و؛ خو د نوموري د مجاهد او میراني شخصيت له کبله د افغانستان دله، دله خلکو هم د هغه په ملاتړ د نوموري په لښکرو کي خان ځای کړ، چي په دې سره به جګړو کي د ایپی فقیر د ټولو جنګډونکو شمېر هم تر زرګونو پوري ورسېده او هر څل به یې یېر غلکړ ماتول.

دغه ستړ اتل چي تل یې له خپلې خاوری او خلکو دفاع وکړه د عمر په وروستيو کي د سالندۍ ناروځی ور ولوبده، چي له امله یې هغه سخت ضعيف شو؛ ان تر دې چي خو قدمه به یې هم نشو اخیستنۍ.

د ۱۹۶۰ ميلادي کال د اپريل ۱۶ مه و چي د شبې مهال یې له دی نری سترګي د تل له پاره پتی کړي. د نوموري جسد په ګورويهت کي خاورو ته وسپارل شو. په جنازه کي یې لسکونو زرو خلکو ګبون کړي وو. د میرزا علی خان (فقیر ایپی، حاجی صیب) لمسیان او کروسیان اوس هم ژوندي دې